ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1985

Vyhlásené: 15.10.1985 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

87

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 26. augusta 1985
o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o vydávaní

Dňa 18. novembra 1982 bola vo Viedni podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o vydávaní. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 11. júla 1985. Zmluva nadobudne platnosť na základe svojho článku 37 odseku 2 dňom 1. októbra 1985. České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

ZMLUVA medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o vydávaní

Prezident Československej socialistickej republiky a spolkový prezident Rakúskej republiky,
vedení snahou prehĺbiť a uľahčiť právne vzťahy a právny styk medzi oboma štátmi,
ako aj vedení prianím celkom a úplne uskutočňovať ustanovenia záverečného aktu Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe, dohodli sa uzavrieť túto Zmluvu. Za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov: Prezident Československej socialistickej republiky Ing. Bohuslava Chňoupka, ministra zahraničných vecí Československej socialistickej republiky, Spolkový prezident Rakúskej republiky Dr. Willibalda Pahra, spolkového ministra zahraničných vecí Rakúskej republiky, ktorí po výmene svojich plnomocenstiev, ktoré boli zistené v dobrej a náležitej forme, dohodli sa na tomto:

Článok 1

Zmluvné štáty sa zaväzujú, že si navzájom na žiadosť podľa ustanovení tejto Zmluvy vydajú osoby, ktoré sú v dožadujúcom štáte stíhané pre súdne trestný čin alebo sú hľadané za účelom výkonu súdom uloženého trestu alebo ochranného opatrenia.

Článok 2

Žiadosti o vydanie a tranzit sa podávajú písomne. Písomný styk sa uskutočňuje medzi generálnym prokurátorom Československej socialistickej republiky, ministrom spravodlivosti Českej socialistickej republiky a ministrom spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky na jednej strane a ministrom spravodlivosti Rakúskej republiky na druhej strane. Diplomatická cesta sa tým nevylučuje.

Článok 3

(1) Vydanie sa povoľuje na stíhanie činov, za ktoré podľa práva oboch zmluvných štátov hrozí trest odňatia slobody presahujúci jeden rok alebo ochranné opatrenie toho istého trvania alebo ťažší trest.

(2) Vydanie na výkon trestov alebo ochranných opatrení, ktoré boli právoplatne vyslovené za jeden alebo viac činov uvedených v odseku 1, sa povoľuje, keď dĺžka trestov alebo ochranných opatrení, ktoré majú byť vykonané alebo ich dosiaľ nevykonaný zvyšok je najmenej jeden rok. Vydanie na výkon sa povoľuje aj vtedy, keď len za jeden z činov, za ktoré došlo k odsúdeniu, hrozí trest odňatia slobody presahujúci jeden rok a tiež za ostatné činy môže súd podľa práva oboch zmluvných štátov uložiť trest.

Článok 4

Vydanie sa v každom prípade povolí, pokiaľ mnohostranný dohovor zaväzuje dožiadaný štát na vydanie.

Článok 5

Štátni občania dožiadaného štátu sa nevydávajú.

Článok 6

Vydanie sa nepovolí, ak

1. by nebolo zlučiteľné so záväzkami dožiadaného štátu vyplývajúcimi z mnohostranných dohovorov,
2. by sa ním porušili zásady právneho poriadku alebo iné podstatné záujmy dožiadaného štátu, alebo
3. sa žiada o vydanie pre čin, ktorý podľa názoru dožiadaného štátu je trestným činom politického charakteru, pri ktorom so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, najmä spôsob spáchania,

použité alebo zamýšľané prostriedky alebo závažnosť vzniknutých alebo možných následkov neprevažuje kriminálny charakter.

Článok 7

Vydanie sa nepovolí, ak sa žiada o vydanie pre čin, ktorý podľa názoru dožiadaného štátu je podľa jeho práva

1. činom vojenského charakteru alebo
2. činom, ktorým boli porušené daňové, monopolné, colné alebo devízové predpisy alebo predpisy týkajúce sa hospodárenia s tovarom alebo zahraničného obchodu.

Článok 8

(1) Vydanie pre činy, ktoré podliehajú právomoci súdov dožiadaného štátu, sa nepovoľuje.

(2) Vydanie možno povoliť bez ohľadu na odsek 1, ak sa povoľuje pre iný čin a ak je potrebné so zreteľom na mimoriadne okolnosti, najmä z dôvodov zistenia pravdy, výmery trestu alebo jeho výkonu dať prednosť vykonaniu trestného konania v dožadujúcom štáte.

Článok 9

Vydanie sa nepovolí, ak osoba, ktorá má byť vydaná, bola za čin, ktorého sa žiadosť týka:

1. právoplatne odsúdená súdom tretieho štátu a trest bol úplne vykonaný, prípadne celý alebo v dosiaľ nevykonanej časti odpustený alebo jeho vykonateľnosť je podľa práva tretieho štátu premlčaná, alebo
2. súdom tretieho štátu, v ktorom bol čin spáchaný, právoplatne oslobodená alebo bolo jej stíhanie zastavené.

Článok 10

Vydanie sa nepovolí, ak trestné stíhanie alebo výkon trestu alebo ochranného opatrenia sú podľa práva dožadujúceho alebo dožiadaného štátu premlčané.

Článok 11

Na výkon trestu alebo ochranného opatrenia právoplatne uloženého na základe súdneho konania vedeného v neprítomnosti osoby, ktorá má byť vydaná, sa vydanie povolí len vtedy, ak bola osoba o konaní, ktoré bolo proti nej vedené, upovedomená a mohla v tomto konaní uplatniť svoje práva na obhajobu, alebo keď dožadujúci štát ubezpečí, že konanie sa po vydaní vykoná znova podľa jeho právnych predpisov za prítomnosti vydanej osoby.

Článok 12

Vydanie sa nepovolí, ak osoba, o vydanie ktorej sa žiada, požíva na území dožiadaného štátu azyl.

Článok 13

Ak za čin hrozí trest smrti podľa práva dožadujúceho štátu, nie však podľa práva dožiadaného štátu, nesmie byť trest smrti v dožadujúcom štáte ani uložený, ani vykonaný.

Článok 14

Vydanie osôb, ktoré boli podľa práva dožiadaného štátu alebo podľa práva dožadujúceho štátu v čase činu vzhľadom na ich vek trestne nezodpovedné, sa nepovolí.

Článok 15

Vydanie sa môže odmietnuť, ak by osobu, ktorá má byť vydaná, so zreteľom na závažnosť činu, z ktorého je obvinená, postihlo zrejme neprimerane tvrdo vzhľadom na jej mladistvý alebo pokročilý vek, na jej zdravotný stav, na jej dlhoročný pobyt v dožiadanom štáte alebo z iných mimoriadne závažných dôvodov spočívajúcich v jej osobných pomeroch.

Článok 16

Ak sú splnené podmienky pre vydanie podľa tejto Zmluvy, nebráni vydaniu amnestia vyhlásená v dožiadanom štáte.

Článok 17

Povinnosť vydania nie je dotknutá tým, že chýba návrh alebo splnomocnenie na trestné stíhanie, ktoré sú potrebné podľa práva dožiadaného štátu.

Článok 18

Vydanie na výkon trestu alebo ochranného opatrenia uloženého mimoriadnym súdom, ktorý bol ustanovený len dočasne, sa nepovoľuje. V prípade vydania na trestné stíhanie nesmie byť vydaná osoba postavená v dožadujúcom štáte pred takýto súd.

Článok 19

(1) Vydaná osoba nesmie byť za čin spáchaný pred jej odovzdaním, na ktorý sa povolenie na vydanie nevzťahuje, alebo z iného dôvodu, ktorý nastal pred jej odovzdaním, ani stíhaná alebo potrestaná, ani obmedzovaná vo svojej osobnej slobode.

(2) Obmedzenie podľa odseku 1 odpadá, ak:

a) dožiadaný štát vysloví súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom súdom uloženého trestu alebo ochranného opatrenia. K žiadosti o súhlas sa pripoja podklady uvedené v článku 23 a protokol, z ktorého je zrejmé stanovisko vydanej osoby k zamýšľanému rozšíreniu trestného stíhania alebo výkonu trestu. Výsluch musí vykonať sudca alebo prokurátor pri rešpektovaní zákonných predpisov. Vydaná osoba musí byť poučená o význame a účele výsluchu. Súhlas sa udelí, ak z činu, ktorého sa žiadosť týka, podľa tejto Zmluvy vyplýva povinnosť povoliť vydanie; alebo

b) vydaná osoba sa po svojom konečnom prepustení zdržiava na území dožadujúceho štátu dlhšie ako 45 dní, napriek tomu, že ho mohla a smela opustiť, alebo ak sa po opustení tohto štátu do neho dobrovoľne vráti alebo je do neho zákonným spôsobom navrátená z tretieho štátu. Podmienečné prepustenie bez nariadenia obmedzujúceho slobodu pohybu vydanej osoby sa rovná konečnému prepusteniu na slobodu.

(3) Dožadujúci štát môže urobiť opatrenia, ktoré sú podľa jeho práva potrebné na to, aby vydaná osoba bola dopravená mimo územia alebo aby sa zabránilo premlčaniu.

(4) Počas lehoty uvedenej v odseku 2 písm. b) sa vydanej osobe povolí výjazd bez zreteľa na prípadné vnútroštátne ustanovenia dožadujúceho štátu, ktoré by tomu bránili, ledaže by táto osoba po svojom vydaní spáchala nový čin, ktorý je trestný. V tomto prípade sa začína lehota uvedená v odseku 2 písm. b) najskôr, až keď je vydaná osoba tiež v konaní, ktoré bolo začaté pre tento čin, s konečnou platnosťou prepustená na slobodu.

Článok 20

Ak je čin počas konania v dožadujúcom štáte právne posúdený inak než vo vydávacom konaní, smie byť vydaná osoba pri dodržaní článku 19 stíhaná alebo odsúdená len potiaľ, pokiaľ by zistený stav veci pripúšťal vydanie aj podľa nového právneho posúdenia. V prípade pochybnosti si dožadujúci štát zaobstará stanovisko dožiadaného štátu.

Článok 21

(1) Vydaná osoba smie byť za čin spáchaný pred odovzdaním ďalej vydaná do tretieho štátu len so súhlasom dožiadaného štátu. K žiadosti o súhlas na ďalšie vydanie do tretieho štátu sa pripoja vyhotovenia alebo overené odpisy (kópie) podkladov tretieho štátu pre vydanie a protokol, z ktorého je zrejmé stanovisko vydanej osoby k zamýšľanému ďalšiemu vydaniu. Výsluch musí vykonať sudca alebo prokurátor pri rešpektovaní zákonných predpisov. Vydaná osoba musí byť poučená o význame a účele výsluchu.

(2) Súhlas na ďalšie vydanie netreba, ak je daný jeden z predpokladov článku 19 odseku 2 písm. b).

Článok 22

K žiadostiam podávaným podľa tejto Zmluvy, ako aj k priloženým podkladom, sa nepripájajú ich preklady.

Článok 23

(1) K žiadosti o vydanie sa pripojí vyhotovenie alebo overený odpis (kópia) súdneho zatýkacieho príkazu, listiny rovnakej účinnosti alebo vykonateľného odsudzujúceho súdneho rozhodnutia.

(2) Pokiaľ toto nie je obsiahnuté v týchto listinách, pripojí sa okrem toho:

a) opísanie činu s uvedením miesta a času jeho spáchania,

b) právne posúdenie činu a znenie zákonných ustanovení, ktoré je potrebné použiť alebo ktoré boli použité,

c) v prípade žiadosti o vydanie na výkon trestu alebo ochranného opatrenia podklady, z ktorých je zrejmá vykonateľnosť rozhodnutia a dĺžka trestu alebo ochranného opatrenia, ktoré majú byť vykonané,

d) pokiaľ možno presné údaje o osobe, o vydanie ktorej sa žiada, jej štátne občianstvo a jej bydlisko alebo miesto pobytu.

Článok 24

Ak dožiadaný štát nepovažuje zaslané údaje a podklady za postačujúce, požiada o potrebné doplnenie. Dožiadaný štát môže ustanoviť primeranú lehotu na doručenie tohto doplnenia. Pri márnom uplynutí tejto lehoty rozhodne na základe podkladov, ktoré sú k dispozícii.

Článok 25

Ak dožadujúci štát podá žiadosť o vydanie podľa ustanovení tejto Zmluvy a ak je dôvod domnievať sa, že osoba, o vydanie ktorej sa žiada, sa zdržiava na území dožiadaného štátu, dožiadaný štát urobí neodkladne podľa svojho práva opatrenia potrebné na jej vypátranie. Ak je to potrebné, vezme túto osobu do vydávacej väzby alebo urobí iné opatrenia na zabránenie jej úniku.

Článok 26

(1) Dožadujúci štát môže v naliehavých prípadoch požiadať o uvalenie predbežnej vydávacej väzby na hľadanú osobu. Takú žiadosť možno podať aj ďalekopisne alebo telegraficky. Dožiadaný štát rozhodne podľa svojho práva o uvalení predbežnej vydávacej väzby alebo o nariadení iných opatrení na zabránenie úniku hľadanej osoby.

(2) V žiadosti o uvalenie predbežnej vydávacej väzby sa musí uviesť, že je k dispozícii jedna z listín uvedených v článku 23 odseku 1 a že sa zamýšľa podať žiadosť o vydanie. Musí obsahovať tiež krátke opísanie činu s uvedením času a miesta jeho spáchania, odkaz na trest alebo ochranné opatrenie, ktoré hrozí alebo ktoré sa má vykonať, ako aj pokiaľ možno presné údaje o osobe, o vydanie ktorej sa bude žiadať, jej štátne občianstvo a jej bydlisko alebo miesto pobytu. Dožadujúci štát sa neodkladne upovedomí o tom, do akej miery sa jeho žiadosti vyhovelo.

(3) Predbežná vydávacia väzba môže byť zrušená, ak počas 20 dní od zatknutia nedôjde žiadosť o vydanie a podklady uvedené v článku 23 odseku 1. Predbežná vydávacia väzba nesmie v žiadnom prípade prekročiť 40 dní od uvedeného času. Predbežná vydávacia väzba však môže byť kedykoľvek zrušená, keď dožiadaný štát urobí opatrenia, ktoré považuje za potrebné na zabránenie úteku hľadanej osoby.

(4) Zrušenie predbežnej vydávacej väzby nie je na prekážku opakovanému zatknutiu a vydaniu, ak žiadosť o vydanie dôjde neskôr.

Článok 27

Ak sa príslušné orgány jedného zmluvného štátu dozvedia o tom, že na území tohto zmluvného štátu sa zdržiava osoba, o vydanie ktorej môže druhý zmluvný štát požiadať, dopýtajú sa ho neodkladne, či žiada o vydanie tejto osoby. Ak je osoba vzatá do predbežnej vydávacej väzby, je potrebné neodkladne o tom upovedomiť druhý zmluvný štát s uvedením času zatknutia a miesta väzby.

Článok 28

(1) Dožiadaný štát rozhodne o vydaní čo možno najskôr a o svojom rozhodnutí upovedomí dožadujúci štát. Úplné alebo čiastočné odmietnutie je potrebné zdôvodniť.

(2) V prípade povolenia vydania oznámi dožiadaný štát tiež, kedy je pripravený na odovzdanie vydávanej osoby. Zmluvné štáty sa dohodnú o čase a mieste odovzdania orgánom dožadujúceho štátu.

(3) Vydávaná osoba môže byť s výhradou prípadu uvedeného v odseku 4 prepustená z vydávacej väzby, ak počas 15 dní od času, keď dožiadaný štát je pripravený na odovzdanie, nie je prevzatá. Po uplynutí 30 dní od tohto času sa v každom prípade prepustí z vydávacej väzby a žiadosť o vydanie sa považuje za bezpredmetnú. Dožiadaný štát potom môže novú žiadosť o vydanie za ten istý čin odmietnuť.

(4) Ak odovzdaniu alebo prevzatiu zabráni vyššia moc, upovedomí o tom zmluvný štát, ktorého sa táto udalosť týka, druhý štát. Oba zmluvné štáty sa čo možno najskôr dohodnú na určení nového času odovzdania. Na tento čas sa potom vzťahujú ustanovenia odseku 3.

(5) Sprevádzajúci personál, ktorý dopraví vydávanú osobu na územie druhého zmluvného štátu alebo ju odtiaľ vyzdvihne, je oprávnený urobiť na území druhého zmluvného štátu do odovzdania alebo po prevzatí vydávanej osoby potrebné opatrenia na zabránenie jej úniku.

Článok 29

(1) Ak o vydanie osoby žiada jeden zo zmluvných štátov a niektorý tretí štát, rozhoduje o prednosti medzi žiadosťami o vydanie dožiadaný štát so zreteľom na všetky okolnosti, najmä na zmluvné záväzky, na miesto spáchania činu, na časové poradie žiadostí, na štátne občianstvo osoby, ktorá má byť vydaná, na možnosť jej ďalšieho vydania a ak sa vzťahujú žiadosti na rôzne činy, aj na ich závažnosť.

(2) Ak jeden zo zmluvných štátov a niektorý tretí štát žiada druhý zmluvný štát o vydanie a ak je daná prednosť žiadosti tretieho štátu, oznámi dožiadaný štát druhému zmluvnému štátu súčasne s rozhodnutím o žiadosti o vydanie, či súhlasí s prípadným ďalším vydaním z tretieho štátu do druhého zmluvného štátu.

Článok 30

(1) Dožiadaný štát môže po povolení vydania odložiť odovzdanie osoby, ktorá má byť vydaná,

a) ak táto osoba nie je schopná transportu,

b) pri novom prerokovaní žiadosti o vydanie z dôvodu nových dôkazov alebo skutočností, alebo

c) ak proti osobe, ktorá má byť vydaná, sa má v dožiadanom štáte vykonať trestné konanie pre iný čin alebo ak má byť na nej vykonaný trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie uložené jeho súdmi alebo správnymi orgánmi za iný čin.

(2) Ak je odovzdanie odložené podľa odseku 1 písm. c), môže dožiadaný štát na požiadanie dožadujúceho štátu odovzdať mu dočasne osobu, ktorá má byť vydaná, na vykonanie naliehavých procesných úkonov, najmä hlavného pojednávania. Procesné úkony treba v žiadosti bližšie opísať. Odovzdaná osoba sa musí po vykonaní procesných úkonov alebo na požiadanie dožiadaného štátu neodkladne odovzdať späť.

(3) Dožadujúci štát musí dočasne odovzdanú osobu držať až do spätného odovzdania vo väzbe. Táto väzba sa započítava do trestu, ktorý v dožiadanom štáte má byť uložený alebo bol uložený.

Článok 31

(1) Ak je vydanie osoby povolené, povolí sa bez osobitnej žiadosti aj vydanie predmetov, ktoré

a) môžu slúžiť ako dôkazné prostriedky alebo ktoré

b) vydávaná osoba získala trestným činom alebo ako protihodnotu za také predmety.

(2) Ak je to možné, odovzdajú sa predmety súčasne s vydávanou osobou. Odovzdajú sa aj vtedy, ak už povolené vydanie nemôže byť vykonané z dôvodu úmrtia alebo úteku tejto osoby.

(3) Predmety, ktoré podliehajú zaisteniu, odňatiu alebo prepadnutiu alebo sú potrebné pre trestné konanie v dožiadanom štáte, môžu byť po dobu trvania tohto konania zadržané alebo odovzdané s podmienkou vrátenia.

(4) Práva dožiadaného štátu alebo tretích osôb k premetom zostávajú v každom prípade nedotknuté. Vzhľadom na tieto práva sa predmety po skončení konania v dožadujúcom štáte čo možno najskôr a bezplatne vrátia dožiadanému štátu. Pokiaľ by také práva utrpeli odovzdaním ujmu, vydanie sa nepovolí.

(5) Dožiadaný štát oznámi v prípade odseku 1 súčasne s oznámením o zaistení predmetov, či je vydávaná osoba uzrozumená s ich bezprostredným vrátením poškodenému. Dožadujúci štát oznámi dožiadanému štátu čo možno najskôr, či sa zrieka odovzdania predmetov za podmienky, že budú poškodenému alebo jeho poverencovi vydané na predloženie potvrdenia jeho príslušných súdov alebo prokuratúr.

(6) Pri vydaní predmetov podľa tohto článku sa nepoužijú obmedzujúce predpisy o dovoze a vývoze vecí a devíz.

Článok 32

S výhradou ustanovení tejto Zmluvy sa na konanie o vydanie a na vydávaciu väzbu na území dožiadaného štátu uplatňuje jeho právo.

Článok 33

Dožadujúci štátu upovedomí dožiadaný štát o výsledku trestného konania. Ak je o tom vydané právoplatné rozhodnutie, zašle sa v jednom vyhotovení alebo jeho jeden overený odpis (kópia).

Článok 34

(1) Tranzit osoby vydávanej tretím štátom jednému zo zmluvných štátov územím druhého zmluvného štátu sa povoľuje za rovnakých podmienok ako vydanie. Pokiaľ nie je ďalej ustanovené inak, platia ustanovenia tejto Zmluvy o vydávaní aj pre tranzit.

(2) Dožiadaný štát môže tranzit odmietnuť, ak sa žiadosť týka osoby, proti ktorej sa vedie v tomto štáte trestné konanie, alebo ak existuje vykonateľný odsudzujúci rozsudok alebo ak by tranzit mohol narušiť podstatné záujmy tohto štátu.

(3) Dožiadaný štát musí prevážanú osobu držať počas tranzitu vo väzbe. Bez súhlasu vydávajúceho štátu ju nesmie za činy spáchané pred tranzitom ani stíhať, ani na nej nesmie vykonať trest alebo ochranné opatrenie.

(4) Pri preprave vzdušnou cestou bez medzipristátia netreba výslovné povolenie preletávaného zmluvného štátu. Dožadujúci štát vopred upovedomí tento štát o tom, že je k dispozícii jedna z listín uvedených v článku 23 odseku 1, že neexistuje žiadna prekážka tranzitu podľa tejto Zmluvy, najmä, že prevážaná osoba nie je štátnym občanom preletávaného štátu. Pri núdzovom pristátí na území preletávaného štátu má toto oznámenie rovnaké účinky ako žiadosť o uvalenie predbežnej vydávacej väzby uvedenej v článku 26.

Článok 35

Zmluvné štáty upustia od úhrady nákladov, ktoré im vznikli na ich území v súvislosti s vydaním, dočasným odovzdaním (článok 30 odsek 2) alebo s vydaním predmetov (článok 31). Dožadujúci štát však znáša náklady za leteckú prepravu, ktoré vznikli odovzdaním vykonaným na jeho prianie leteckou cestou, alebo náklady vzniknuté tranzitom.

Článok 36

V tejto Zmluve znamená výraz „ochranné opatrenie“ opatrenie spojené s odňatím slobody, ktoré sa ukladá podľa trestných zákonov rozhodnutím súdu popri treste alebo namiesto trestu. Ak je trvanie opatrenia, ktoré sa ešte má vykonávať, neurčité, vychádza sa z najvyššej výmery prípustnej podľa zákona.

Článok 37

(1) Táto Zmluva podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú vymenené v Prahe.

(2) Zmluva nadobudne platnosť prvým dňom tretieho mesiaca, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom boli vymenené ratifikačné listiny.

(3) Zmluva zostáva v platnosti na neurčitý čas, pokiaľ jeden zo zmluvných štátov Zmluvu písomne diplomatickou cestou nevypovie; v tomto prípade stráca Zmluva platnosť rok po výpovedi.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch zmluvných štátov túto Zmluvu podpísali a opatrili ju pečaťami.

Dané vo Viedni 18. novembra 1982 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a nemeckom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Rakúsku republiku:

Dr. Willibald Pahr v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.